

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 113.

Femte Sæssion.

69de Møde.

Onsdagen den 15de Februar.

(Fortst.)

Formanden (fortsat): Jeg mener, at vi nok kunne medtage den næste Sag paa Dagsordenen, der angaaer Forslag til Lov om Ordningen af Skoler og Underviisningsvæsenet paa Færøerne. Sagen er til eneste*) Behandling. Udvalgets Betænkning**) i Sagen, angaaende de Forandringer, der i Forslaget, som det afgik fra dette Thing, ere vedtagne i det andet Thing, er tidligere fremlagt.

Ordføreren (D. Jørgensen): Med Hensyn til de Forandringer, som paa det andet Sted ere foretagne i det Forslag, som angaaer Skoler og Underviisningsvæsenet paa Færøerne, og som var tilskillet samme fra Landstinget, skal jeg blot tillade mig nogle faa Bemærkninger paa Udvalgets Vegne. Udvalget har ikke antaget disse Forandringer for at være af saa stor Betydning, at det har havt nogen Betænkelse ved at tilraade Thinget at gaae ind paa samme. Den første Forandring er den, at det sidste Punctum af § 17, der lyder saaledes: „Det tillades, at Børn, som ikke have tilstrækkelig Gyde til at lære, kun nyde Underviisning i Religion og Læsning“, er udgaaet. Udvalget kan ikke finde, at det var farligt, om denne Bestemmelse var bleven staaende, men kan heller ikke have Noget videre imod, at den er gaaen ud, da det dog

factisk vil blive Tilfældet, at de Børn, der ikke have tilstrækkelig Gyde til at lære, heller ikke ville komme til at deeltage i anden Underviisning end i Religion og Læsning. Hvorfor Bestemmelsen oprindeligt var optagen i Lagthingets Forslag, var, fordi der ikke efter § 35 fordres mere af Børn paa Landet, end at de skulde nyde Underviisning i Religion og Læsning, og fordi man troede, da den største Deel af Befolkningen i Thorshavn staaer paa samme Udviklingspunct som Beboerne paa Landet, at det vilde være gavnligt, for at det ikke skulde ansees for at være en absolut Nødvendighed, at et Barn modtog Underviisning i alle Underviisningsgjenstande, at give den omhandlede Bestemmelse. Hvad den anden Forandring angaaer, at det sidste Punctum af § 22, som lyder saaledes: „Førstelæreren ved Realskolen skal tillige være ordineret Catechet ved Thorshavn Kirke“, er bortfaldet, saa kan der vistnok være Noget, der taler for, at Førstelæreren burde være ordineret Catechet; men der kan vistnok paa den anden Side ogsaa være Grunde, der kunne gjøre det mindre ønskeligt. Jeg har selv oprindeligt været af den Mening, at det vilde være ønskeligt, at det ikke fastsættes, at han nødvendigviis skulde være Catechet; men jeg underordnede min Mening Lagthingets, som ogsaa var Sjællands Biskops. Naar Bestemmelsen nu er bortfalden, kan jeg aldeles ikke have Noget derimod, da det jo alligevel staaer i Regjeringens frie Magt, om den vilde det, at bestemme, at Førstelæreren skal være ordineret Catechet, og det desuden er overladt til Lagthinget, ifølge den nye § 45, at gjøre Indstilling derom til Regjeringen, forsaavidt det skulde finde det rigtigt og ønskeligt. Hvad den 3die Forandring angaaer, forekommer det Udvalget, at det følger af Sagens Natur, at

*) Sagens tidligere Behandlinger findes Sp. 217—230 (1ste Beh.), 265—276 (2den Beh.) og 332—335 (3die Beh.)

**) Betænkningen findes i Anhang B under Nr. XLIV Sp. 813—814.